

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205304
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122205304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5

19Csp/85/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D. E. F., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 o primerané finančné zadostučinenie 600 EUR, takto

rozhodol:

4

19Csp/85/2022

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni 150 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nároku na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

3

19Csp/85/2022

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 07.06.2022 domáhala voči žalovanej banke primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 11Csp/211/2019 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v uplatnenom konaní, o čom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 13.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.05.2020 a určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere Dostupná pôžička č. 3754338009 zo dňa 30.06.2009 v Obchodných podmienkach v článku 4 Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6 v znení „platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky

bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: 1. na poplatky podľa Sadzobníka, 2. sankčný úrok, 3. úrok z úveru, 4. splátka istiny úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

1.1. Žalobkyňa požadovala za toto porušenie práva ako prijateľnú výšku finančného zadostučinenia vo výške 600 eur.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 19.07.2022 namietal, že finančné zadostučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Na to, aby sa mohol žalobca domáhať priznania primeraného finančného zadostučinenia je potrebné, aby mal v prvom rade právoplatný rozsudok. V tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok bez existencie takéhoto právoplatného rozhodnutia nie sú splnené podmienky pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Žalovanému nie je jasné, z čoho vychádzala žalobkyňa pri určení výšky finančného zadostučinenia a prečo žiada od žalovaného sumu 600 eur; táto výška nebola odôvodnená a ak podlieha voľnej úvahe súdu, neznamená to ľubovôľu súdu.

3. V replike k vyjadreniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že bol narušený nielen jej bežný život, ale pre permanentný odmietavý postoj žalovanej voči jej pochybeniam sa jej javí uplatnená suma 600 eur nielen že primerané, ale aj zjavne nízka. Ak má primerané finančné zadostučinenie reálne plniť svoj účel, je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale mala by mať tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadostučinenie priznané v symbolickej výške nemôže splňať.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11 Csp/211/2019 a zistil tento skutkový stav:

5. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 11Csp/211/2019 súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 01.10.2019 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 268,91 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od druhého dňa po doručení žaloby žalovanej, ako aj vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v OP v článku 4. v bode 4.6 s tým, že na základe tejto zmluvnej podmienky sa jej platby započítavajú na iný účel, akým je splatenie istiny úveru bez ohľadu na jej vôľu.

5.1. Vo veci súd rozhodol rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.03.2020, č. k. 11Csp/211/2019 - 116 tak, že žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol, ale žalobe o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyhovel, a v tejto časti jeho rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.5.2020.

5.2. Vo vzťahu k tomuto výroku súd poukázal na ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že sporná zmluvná podmienka umožňujúca zápočet úhrad na iné plnenie než istinu úveru predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázke plnenia vzťahu. Poukázal na to, že vzťah sa v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným, nepochybne má spotrebiteľ prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny, pri nezaplatení istiny totiž musí platiť úroky z omeškania. Zmluvná podmienka je teda nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

6. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

7. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 6006 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalobkyne na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11 Csp/211/2019.

8. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky

korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

10. Súd v danom kontexte skutkového stavu zisteného z rozhodnutí súdov, ktoré skonštatovali porušenie spotrebiteľského práva vo vzťahu k žalobkyni, aplikuje aj rozhodnutie číslo 48/2022 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod číslom 4/2022, podľa ktorého pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

11. Súd teda s prihliadnutím na okolnosti tohto prípadu konštatuje, že sa žalovaný dopustil pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne tým, že do zmluvného vzťahu, ktorý žalobkyňa nemohla ovplyvniť zaviedol neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom súd v pôvodnom konaní, túto skutočnosť konštatoval, ale žalovaný neprijal žiadnu satisfakciu vo vzťahu k nej, nepriznával si žiadne pochybenie svojho konania vo vzťahu k spotrebiteľke, nielen že sa jej neospravedlnil za toto svoje konanie, ale navyše jej konanie, kedy uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie spochybňuje aj čo do základu.

11.1. Súd výšku primeraného finančného zadosťučinenia teda na základe konkrétnych okolností konkrétneho prípadu stanovuje aj s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax v tomto senáte pri takýchto neprijateľných zmluvných podmienkach stanovuje na sumu 150 eur a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 CSP., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12.1. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp. zn. 10Co/191/2017 „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž adapt surdum zaťažiť procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

Nárok na plnú náhradu trov konania sa mu teda priznáva iba teda z prisúdenej istiny, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“.

13. Súd preto priznal žalobkyni nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny 150 eur.

Poučenie:

2

19Csp/85/2022

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).